

ва политическа мисъл и силен национален дух, чрез които българския народ възмогна над рисковете на една бурна история. В мемоарите намираме предадени психологичните и интимни страни на събитията от съединението насам, като са описани всички доблестни подвизи от миналото, заслужаващи адмирация, героите с необикновената твърдост на характера, които тласнаха народа ни към нов път... Политическата ни история от 1885 година е предадена с завидна логичност. Фактическата страна на събитията е установена по най-добросъвестен и положителен начин, като се има пред вид, че Д-р Геннадиев е съвременник на всичко онова, що описва.

С голямо безпристрастие и последователност в тия мемоари намираме описани мотивите и подбужденията на създателите на българската духовна и материална култура. В оная епоха имаше честни служители, имаше борци, които градеха бъдещето на народа ни... В мемоарите си авторът е прехвърлил рамките на равнодушието, когато се натъкна на некая измена и деяния на известни хора, които са спявали творбата на истинските родолюбци. Независимо от това, той навсякъде ни се показва честен разказвач и справедлив историк. Тук се и крият големите ценности на мемоарите. В тях намираме предадени събитията, характерите и фактите така, както биха се разправяли — те са много увлекателни и пълни. Д-р Геннадиев пише ясно, открито, рисува всичко и събития и характерите и преживявания най-добросъвестно. Мемоарите не са лишени и от тънък политически хумор.

Но освен грамадната политическа цена, която имат, друго важно тяхно достоинство е и тяхната литературна цена: преснота, свежест, доброта и искреност, използват езика на Д-р Геннадиев.

Авторът присъжда и цени събитията. В мемоарите си той прави политически изследвания, от които само поука може да се извлече, а на събитията той гледа само исторически, като не е забравил да разгледа по най-обективен начин личния морал на нашите управници и техните идейни разбирания.

Епохата, която се описва в мемоарите е велика, защото в нея се положиха от големи хора основите на културния напредък на нашата страна, велика е, защото в нея се създаде България, като държава. В мемоарите намираме предадено времето на оня суров идеализъм, в който бъдещето откриваше хоризонтите само на борци смели, но не и на дребни умове. В тая епоха използвана с един чист национализъм, — безпределния национализъм на народните творци, фа-